Wagary

Wagary to samowolne, nieuzasadnione opuszczanie lekcji w szkole (łac. vagari – błąkać się). Szkoła nie zawsze jest ulubionym miejscem uczniów. Dlatego jest wiele powodów, dla których uczniowie opuszczają lekcje.

1. Problemy rodzinne, – jeżeli w rodzinie pojawią się trudności, z którymi rodzice dziecka nie mogą sobie poradzić, zaczyna się ono „buntować" przeciwko tym problemom robiąc rzeczy negatywne np. ucieczka z domu.

2. Trudności w uczeniu się – uczeń nie czuje się na siłach, aby odpowiadać lub pisać klasówkę, sprawdzian przerasta jego możliwości. Aby uniknąć porażki uczeń woli nie iść do szkoły.

3. Obawa przed złymi ocenami – uczeń może mieć już dużo ocen niedostatecznych i nie chce dostać następnej.

4. Przypodobanie się grupie – chęć przypodobania się kolegom i koleżankom jest tak silna, że przeważa nad zdrowym rozsądkiem chodzenia do szkoły. Bycie „lizusem" i zostanie w szkole jest źle widziane przez rówieśników.

5. Szukanie atrakcji i rozrywek – obowiązki szkolne na pewno wymagają wysiłku, a pokusa w postaci różnych rozrywek poza terenem szkoły jest bardzo silna.

6. Agresja lub strach – w szkole uczniowie są w różnych relacjach, niekoniecznie dobrych. Mogą to być bójki, szantaż, wyśmiewanie. Aby ich uniknąć uczeń wybiera wagary.

7. Uzależnienie od komputera – uzależnienie od komputera potrafi być tak silne, że staje się ono wręcz celem młodego człowieka, potrzebna jest wtedy pomoc terapeuty.

Dlaczego wagary są niebezpieczne?

Powodują braki edukacyjne, w wyniku, których uczeń może nie dostać promocji do następnej klasy.

Izolują ucznia od rówieśników z klasy i ze społeczności szkolnej.

Powodują brak kontaktu z tradycjami, zwyczajami szkoły.

Mają wpływ na pogorszenie więzi rodzinnej.

Wagarujący uczniowie mogą wejść w kolizję z prawem np. kradzieże, bójki.

Mogą powodować wejście młodych ludzi w grupy przestępcze (wyroki sądowe).

Co zrobić, żeby uczeń prawidłowo realizował obowiązek szkolny?

Rodzice

1.Uczenie zasad, co wolno, a czego nie wolno robić.

2. Wskazywanie autorytetów i wartości takich jak: rodzina, szkoła, zainteresowania, wiedza, nauka.

3. Uczenie dziecka pozytywnych relacji przez dawanie przykładu przez rodziców i poczucia bezpieczeństwa w rodzinie.

4. Interesowanie się dzieckiem, jego zainteresowaniami, uzdolnieniami.

5. Stały kontakt ze szkołą; uczestniczenie w zebraniach z rodzicami, kontrola ocen i frekwencji, reagowanie nawet na pojedyncze opuszczanie lekcji.

6. Rozmowy z dzieckiem na tematy rodzinne, prywatne, szkolne – dbanie o jego emocje w tych trzech obszarach.

7. Zachęcanie do chodzenia do szkoły, budowanie jej autorytetu i autorytetu nauczycieli w oczach dziecka. Zachęcanie do systematycznej nauki.

8. Powierzenie dziecku obowiązków domowych na miarę jego możliwości i uczenie odpowiedzialności za ich wykonanie.

9. Uczenie zasad zdrowych przyjaźni z rówieśnikami, postaw asertywnych, rozmowy na temat odpowiednio spędzanego czasu wolnego z kolegami i koleżankami.

10.Organizowanie rodzinnych wycieczek w miłej atmosferze, obchodzenie świąt i tradycji.

11. Szukanie profesjonalnego wsparcia w razie wystąpienia trudności wychowawczych w poradniach psychologiczno – pedagogicznych, specjalistycznych, u pedagoga i psychologa szkolnego.

Nauczyciele

1. Prowadzenie lekcji w ciekawy sposób z uwzględnieniem metod aktywizujących.

2. Sprawiedliwe ocenianie wszystkich uczniów z godnie z regulaminem szkoły.

3. Prowadzenie zebrań z rodzicami w sposób zachęcający ich do współpracy z wychowawcą, zachęcanie do udziału w tradycjach i zwyczajach szkoły.

4. Otoczenie opieką uczniów z różnymi problemami – współpraca pedagoga i psychologa szkolnego nauczycieli, rodziców i uczniów. Kierowanie uczniów na różne formy terapii.

5. Rozmowy na godzinach wychowawczych z uczniami na temat przyczyn i konsekwencji wagarowania.

6. Przeprowadzenie przez wychowawców ankiet anonimowych dotyczących przyczyn wagarów.

7. Prowadzenie rozmów na temat pokonywania barier w uczeniu się, wspieranie i budowanie wiary we własne siły.

8. Prowadzenie zajęć dodatkowych z uczniami, którzy mają trudności w nauce.

9. Prowadzenie rozmów dyscyplinujących i zespołów wychowawczych dla uczniów, którzy nie przestrzegają regulaminu szkoły.

10.Współpraca pedagoga, psychologa z instytucjami wspomagającymi wychowanie: Wydział Edukacji, poradnie psychologiczno – pedagogiczne, kuratorzy społeczni, Policja, MOPS.

11.Budowanie autorytetu szkoły i nauczycieli, wskazywanie, że edukacja i przyszłe wykształcenie jest wartością, która buduje nasze życie osobiste i zawodowe.

Warunkiem ograniczenia zjawiska wagarów jest prawidłowa współpraca rodziców i szkoły.

Bibliografia

1. Kosińska. Ewa, 1999 S 42-48. Wychowawca w szkole, krótki poradnik psychologiczny. Gdy uczeń przestaje uczyć się i wagaruje. Kraków: „Rubikon".

2. Heyne. David, 2004. Niechęć do szkoły, jak pomóc dziecku, które opuszcza lekcje i wagaruje? Gdańsk. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

3. Program wychowawczy szkoły.

4. Program profilaktyki szkoły.

Opracowała

Urszula Malczewska